UITTREKSELS UIT TIJDSCHRIFTEN.

Göttingische Gelehrte Anzeigen. 1854. 145es St. (Vervolg van *Mnem.* III. 338). — S. 1441. *R. Lepsius, das allgemeine linguistische Alphabet.* — 188es St. S. 1871. *J. Lorimer, the Universities of Scotland past, present, and possible.* — 200es St., S. 1990. *Verhandelingen uitg. door de Comm. belast met het vervaardigen eener geologische beschrijving en kaart v. Nederland.*

Gersdorf's Repertorium. 1854. (IV. 3). 21. (Vervolg van *Mnem.* IV. 96.) — S. 132 (5071). *S. H. Rinkes, de crimine ambitus et de sodaliciis apud Romanos tempore liberae reip.* Korte, gunstige aankondiging. »Man muss »dem Vf. das Zeugniss einer ausnehmend gründlichen Quellenforschung, ver»bunden mit ausgebreiteter Belesenheit geben; auch ist die Schrift in geschmack»vollem Latein geschrieben." — S. 150 (5085). *A. F. Pott, die Personennamen* enz.

Heidelberger Jahrbücher der Literatur. 1854. 3es Doppelheft, Mai u. Juni (Vervolg van *Mnem.* III. 349). N°. 26. S. 401. *A. v. Göler, die Kämpfe bei Dyrrhachium u. Pharsalus im Jahre 48 v. Chr. Kriegswissenschaftlich u. philologisch. Mit 1 Karte u. 4 Plänen.* Prijzende aankondiging door Bähr. Ref. wijst op het gewigt en de moeijelijkheid van het onderwerp, en van de behandeling daarvan ook uit een militair oogpunt: G. heeft zoowel in dit opzigt als in het litter. een naauwkeurigen *commentarius* tot dit moeijelijke boek van Caesar (*de B. C.* III) gegeven en het regte verstand daarvan uiterst bevorderd. G. had geene andere hulpmiddelen, dan Caesars tekst; Napoleon in zijn Précis des Guerres de César is te kort en te veel in 't algemeene gebleven (zeer waar), het hiertoe betrekkelijke is door G. overgedrukt. G. behandelt alleen den strijd zelven in Griekenland, verklaart in de inleiding de verhouding der strijdkrachten van weêrszijden, en de redenen, waarom Pompeius uit Italie naar Griekenland en niet naar Spanje gevlugt is. (Jammer dat ref. deze niet kortelijk meêdeelt). Pompeius durfde Caesar aan den Apsus niet aantasten, hoewel hij veel sterker was (hij had in elk geval moeten slag leveren eer Caesar zich met Antonius kon vereenigen). Een plattegrond der streek van Dyrrhachium tot Apollonia dient tot overzigt der bedoelde togten. — Daarna begint de beschrijving der operaties omstreeks Dyrrhachium. Hoe moeijelijk het ook is, uit Caesars onduidelijke berigten en bij onze geringe kennis van het tooneel des oorlogs iets stelligs op te maken, heeft G. evenwel, behalve door den tekst en de kaart, vooral door den tweeden plattegrond, veel licht verspreid, en de plannen van beide veldheeren doen uitkomen: dat van Caesar, zijnen vijand door linies van het binnenland af te snijden, en dat van Pompeius, die daartegen andere linies opwierp (met het doel, die van Caesar tot te groote uitgebreidheid te doen aangroeijen). Vooral wordt de strijd van het negende legioen (hst. 45) toegelicht. Caesars voorstelling heeft in onzen tekst zeer geleden, ook door gapingen. — Na ook op andere punten de krijgsbedrijven te hebben besproken, stelt G. de voorname gevechten bij Dyrrhachium en Caesars nederlaag voor, al weder met eenen plattegrond die alleen

het ware verstand der zaak mogelijk maakt: uit het geheele verhaal blijkt overigens de naauwkeurigheid van Caesars berigten, waaraan ten onregte getwijfeld is. Ten slotte wordt Caesars terugtogt beschreven, en nu volgt de andere helft der gebeurtenissen, de operaties welke den slag bij Pharsalos tot middelpunt hebben. De omstandigheden dwongen hem in de eerste plaats zich met Domitius Calvinus te vereenigen (dit was m. i. bijzaak. Of beide legers één legioen sterker of zwakker waren deed niets ter zaak, en zoodra één van beiden het afzonderlijke corps zijner partij tot zich getrokken had, kon ook de andere partij dit zonder moeite bereiken, zoo als trouwens de uitkomst bewees). De slag bij Pharsalos wordt eveneens met eenen plattegrond opgehelderd: de bedoelde plaats is oud Pharsalos regts van den Apidanos, niet eigenlijk Pharsalos aan den Enipeus; Pompeius stond noordelijker dan Caesar. G. wijst aan, dat Pompeius zeker den slag zou hebben ontweken, ware het niet om de aanzienlijken zijner partij geweest. Daarna wordt de slag zelf beschreven. (Het prijzende oordeel van den ref. berust zeker op de bijzonderheden, want het bovenstaande is in hoofdtrekken algemeen erkend — ook algemeen bekend). Daarna worden verscheidene varianten besproken, 't geen zich niet wel laat bekorten. Eindelijk behandelt ref. het aanhangsel, 25 excursus over geographie en krijgswezen, vooral over kunsttermen. B. v. *acies duplex* bedoelt twee corps, eenen regter- en linkervleugel, *triplex* twee vleugels en een centrum. *Exploratores* zijn troepen, die op verkenning uitgaan; de *speculatores* zijn daarvan onderscheiden, verspieders (zeer waar). De uitvoering is uitmuntend.

E. J. K.

Philologus. IX. 1. *Conjecturen zu Diogenes Laertius*, van *G. Roeper* te Danzig. o. a. II. 145. *μέτριον μέν τι ἀργυρίδιον.* II. 119. *ἔλεγε τὸν λέγοντα ἄνθρωπον λέγειν μηδένα οὔτε γὰρ τόνδε λέγειν οὔτε τόνδε· τι γὰρ μᾶλλον τόνδε ἢ τόνδε; οὐδ' ἄρα τόνδε.* II. 126. *ὠφρυωμένος, ἀφρασιβόμβαξ.* II. 133. *πλείω συνάγων συμπόσια ἐν 'Αμφιαράου, ἐν οἷς καὶ κτέ.* II. 143. *Φιλόσοφος μέν τοι οὗτος.* II. 144. *τέταρτον καὶ ἐνενηκοστὸν*, waarbij de chronologische vraagpunten in het leven van Menedemus met uitvoerigheid besproken worden. In het epigram wordt boven Cobets lezing de vulgata verkozen zoo als zij door Menage en G. Hermann verbeterd is; vervolgens: *καὶ δὴ τ' ἔργον ἔρεξας*, enz. (wordt vervolgd). *Zenodotea* von *W. Ribbeck* uit Berlijn. Vervolg. III. 1. Wortinterpretation. 2. Allgemeine Interpretation. *Ueber einige stellen aus Tacitus Annalen*, van *E. Kärcher* te Carlsruhe: o. a. de *limes* van I. 50 was dubbel. I. 61 *semirutum vallum* = ein nicht in der gewöhnlichen höhe aufgeworfener wall. II. 16 wordt *ripae* als dativus opgevat en *colles* als subject bij *cedunt* gedacht enz. *Emendata in Tacito.* II. van *Ed. Wurm* te München. Ann. I. 41: *imperatoriae uxori honoris.* I. 50: *inde ad saltus obscuros.* XI. 4; *praedixisset.* XI. 8: *ut patris suique defectores.* XI. 10: *Armeniam parabat.* XII. 38: *inopia copiarum obsidioni succubuissent.* XII. 41: *ut spectaret.* XII 65: *convictam a se Messalinam et Silium; pares iterum accusandi causas esse. Sineret imperitare Britannico successore; ita nullum principi metum: at novercae insidiis domum omnem convelli.* Dan: *viliora haberi.* XII. 67: *delectabili boleto venenum.* XIII. 26: *sed consules relationem incipere non ausi ignaro principe perscripsere tamen ei consensum senatus. Ille an auctor constitutionis fieret ut inter paucos et sententiae diversos, dubitavit; quibusdam frementibus*, cett. XIV. 58: *nullum in otio suffugium.* XV. 36. *ita in republica populum Romanum.* XV. 65: *quasi sontibus.* Hist. I.

56: *quam tueri.* I. 57: *nescires.* I. 70: *per epistolas compertum.* IV. 12: *ministrabant.* IV. 16: *in navibus.* IV. 26: *nec ausi ad hostem pergere ad quintum ab Novesio lapidem (loco Gelduba nomen est) castra fecere.* IV. 55: *dispesturas.* V. 5: *abstrusus sordidusque.* Dialog. c. 21: *quos nemo legit, nisi qui et carmina. Ein Epigramm der Anth. Pal.* VII. 692: *τροπωτὸν* voor *τὸ πρῶτον.* van *J. G. Baiter* te Zurich. *Ueber die vermeinte Rhetorik des Anaximenes.* van *C. Campe* te Greiffenberg. Het stuk is in later tijd uit gedeeltelijk oude bronnen door eenen Rhetor zamengesteld, die er enkele opmerkingen van zich zelven heeft bijgevoegd. *Aeschyleische Briefe*, van *F. W. Schneidewin.* I. Aan Welcker over het tweede stasimon in den Agamemnon. II. Aan F. Bamberger over Agam. 243 vlgg. 36 vlgg. 593 vlg. 776 vlgg., waarbij vs. 780 *λίοντες* gegist wordt. 767 vlg. 1155 vlg. — F. W. S. gist Aesch. Suppl. 763 *ἀπροσδέρκτος*, Agam. 133 *ἀάπτοις*, Agam. 1348. *βαφήν.* II. Miscellen. *Zu Aeschylos.* van *A. Kirchhoff* te Berlijn. Agam. 1011 *καὶ ζυγῶν θίγειν βίᾳ* is eenvoudig eene conjectuur van Triclinius; de ware lezing ligt in den Cod. Flor. *δουλείας μάζης βία. Des jüngeren Meidias ehrendecret für Phocion.* van *A. Schäfer* te Grimma. Behoort in Ol. 118. 4, dertien jaren na Phocions dood. *Epigraphisches* van *A. Nauck* te Berlijn. Voornamelijk verbeteringen op het derde deel van het Corpus Inscriptionum. *Griechische Inschriften* van *A. Baumeister* te Athene. Onuitgegevene uit de Peloponnesus, daaronder eene rekening der overheden van Hermione. *Nachtrag zu den Catonianis* bd. 8. 727 van *E. Kärcher.* Vita Arati wordt verbeterd *Κλεόςρατος ὁ Σμινθεύς* door *M. Schmidt* te Oels. — *Zu Cicero's Reden und Briefen*, van *P. R. Müller* te Jena. Phil. II. 5. § 11. *te Publiumque Clodium.* IV. 5. § 13: *Nam quum alia omnia.* V. 4. § 2: *populi in usum.* V. 7. § 18: *aspectu non modo auditu* V. 11. § 29: *num unquam perditis.* XI. 4. § 9: *si qui alterius* enz. Lucret. V. 1065: *districta* van *E. E. Hudemann* te Leer. Van denzelfden: *Zu den Scriptores historiae Augustae.* Lamprid. Al. Sev. 14: *malum populi illum esse imperatorem.* Treb. Poll. Gall. 4: *quibus quidem insitum est, e. l. a. d. a.* severitate *r.* sed *et luxuriosos pr. f. n. p.* Vopisc. Flor. 2: *fulminus praecipitati*, enz.

Philologus. IX. 2. *Ueber Herodots lebenszeit.* van *A. Schöll* te Weimar. Zijn leeftijd valt omstreeks van 489 tot 425. *Kritische Bemerkungen zu Euripides.* van *F. G. Schöne* te Herford. Phoen. 22. *λέχους γνοὺς τἀμπλάκημα.* vs. 52 moet gelezén worden: *Καὶ λαβεῖν χθονός | τὰ σκῆπτρ' ἔπαθλα* en dan geplaatst worden achter *λέκτρα* vs. 49. In vs. 187 vlgg.: *ὁ δορὶ — Λερναίοις τε δώσειν τριαίνας Ποσειδωνίας Ἀμυμωνείοις ὕδασι — περιβοῶν.* vs. 202: het koor bestaat uit vrouwen uit eene Phoenicische stad, die door Tyrus is ingenomen. vs. 309: *δέραν ἀμφ' ἐμάν.* 312: *καὶ χερσὶ καὶ ποδοῖν ἀκμαῖσι. M. Terenti Varronis saturarum Menippearum quarundam reliquiae emendatae* van *T. Röper* te Danzig o. a. Non. p. 171. 25: ita sublimis speribus — iactate volitans alta nitens trudito, want in alle frgmtt. zijn sporen van metrum. Non. 82. 31: itaque tabulas inceravi et conscribillavi Herculis — athlis. Non. 499. 26: libet me epigrammata facere et quoniam nomina — non memini *quodquod* in solum mihi venerit — ponam, en op dergelijke wijze in vele andere plaatsen. *Die angebliche Rhetorik des Anaximenes von Lampsakus*, II. van *C. Campe* te Greiffenberg. De stelling van Campe, dat het stuk door een lateren Rhetor uit verschillende bestanddeelen is zamengesteld, wordt nader in bijzonderheden aangetoond. *Hom.* Od. II. 55. wil *Kayser ἐς ἡμέτερον*, niet de lezing van vele hss. *ἐς ἡμετέρου. Zenodot und Aristarch.* van *H. Düntzer* te Keulen. Dit opstel is gerigt tegen

W. Ribbeck's *Zenodotea* in den Philologus VIII. 4. De bronnen waaruit men Zenodotus' arbeid voor Homerus kent en waardoor men dien kan beoordeelen worden op nieuw nagegaan. Wel kende Aristarchus de lezingen van Zenodotus, maar niet zijne gronden. *Notae ad Senecae Naturalium Quaestionum Lib.* III—VII. van *H. C. Michaëlis* te Zutphen. III. Praef. § 1. *Premit a tergo senectus et obiicit*, cet. § 6. *confirmatum.* § 10. *omne* vidisse. cap. VI: *proximam* ab illis. XI. § 4 *recepisse.* XII. § 1. *facit* copia. XV. § 7. pondere *suo* se. XVIII. § 1. *paulum* quaestione seposita. XX. § 4. *Aliquam harum* habent causam. XXVI. § 5. *tuo* in poemate. XXVII. § 4. *multas* simul. § 7. intermixtos *dominis* — oberrat. Ibid. Novissime *ruina magna* gentium. § 8. aquas *impellit.* Lib. IV. Praef. § 12. quidquid *dixerit.* Ibid. *eo abduceret.* § 15. *examinavi.* § 17. videri *ita* te. § 17. *excipit.* Cap. I. § 1. totum *inde te.* Cap. II. § 3. et *ingentibus insulis* sparsus. § 5. cadens *illos* unda. § 25. *augeri.* VIII. *recurrunt.* XIII. § 7. unum quidem *eius* est. Lib. V. 1. §. 3: in hac re *quoque*, quam. V. § 1. aeris *ortam* deinde. XVIII. § 4. dispositor ille mundi [deus]. § 6. trucidandae gentes *trucidaturaeque.* Lib. VI. 1. § 4. *trahimur.* § 7. *submergit.* VI. § 2. novi *fere* fontes. VII. § 2. *tam* repentinae *quam* breves. XI. *instituit.* XIII. § 3. *remolitur.* XVIII. § 1. *fremit.* § 2. *infusus.* § 4. *tendebat.* XXIII. § 3. *Hic* Callisthenes. XXVII. § 3. *primum pestilentia.* XXXI. § 1. *vehemens is.* XXVIII. § 3. Brevis *autem* aut longa. Lib. VII. 5. § 1. *ac* fertur. VIII. § 3. cursu *suo.* XIV. § 3. in *quo* cadit. XVII. § 2: *post excessum* divi Iulii (?). § 4. *obtexerat.* XXV. § 3. tempus *illud*, quo. § 4. alia *ex adverso aliis.* XXVI. § 1. *cur* tam seducti, enz. *Ueber den gnomischen Aorist.* Zweiter Artikel. van *E. Moller* te Göttingen. Antwoord op bedenkingen van *Franke* in Meissen in de Annalen der Saksische Academie. De steller houdt zich streng aan het gevoelen dat de *ἀόριστος* een *onbepaalde* tijd is, die met *praesens*, *futurum* of *praeteritum* niets te maken heeft. *De Florilegio quodam Leidensi.* van *A. Nauck* te Berlijn. Betrekkelijk Dr. ten Brinks behandeling van sommige spreuken uit de dissertatie van Dr. Beynen. Van denzelfden: *zur Kritik des Tatian πρὸς Ἕλληνας.* Cap. 2. p. 10: *τὸ μεμηνὸς μειράκιον.* Cap. 16. p. 72. *ἐμβακχεύοντες.* Cap. 34. p. 136: *ὁ τόρνος*, enz. *Analecta Ciceroniana* van *Landsberg* te Breslau. o. a. p. Sestio c. 14. id *quenquam* esse facturum. In Vatinium 7: praetextatos *edentes.* Epist. ad Att. I. 16: *fabulam mimum.* ad Fam. I. 9: [quumque eum nec persuadendo nec cogendo regi posse videret], enz. *Interpunction und interpretation einer stelle des Horatius.* van *K. L. Roth* te Basel. Sat. I. 9. 26. Das fragezeichen hinter *Opus* ist in ein punctum zu verwandeln. Nun bilden die 8½ zeilen von *Est tibi mater* an eine ununterbrochene rede des dichters. *Zur Erklärung von Horatius Satiren* I. 6. 75. van *C. Kirchner* te Pforta. *Ibant octonos referentes Idibus aera* = sie brachten an jeden der Iden von den 8 Schulmonaten ihr Schulgeld von Hause mit: of met Cod. Monac. 2: Ibant *octonos* referentes Idibus *aeris* = die Knaben zahlten an den Iden jedes Monats acht As. *Horat. Art. Poet.* 326 sqq. Van *H. Düntzer* te Keulen. *Redire* = einkommen. *Platonica* van *R. B. Hirschig* te Leiden; de Rep. I. 329 C - [ἔτι οἷος τ' εἶ γυναικὶ συγγίνεσθαι.] Theaet. 171 D. [ἀποτρέχων de Rep. 348 C. Οὔκουν εἰκός γ' (ἔφη), ὦ ἥδιστε. Cratyl. 388 E. θέσθαι [ἐστὶν]. Charmides 176 B: ὁσημέραι. Philebus p. 54 B: ἐπανερωτώης *Zu den Scholiis Didymi in Homerum.* van *G Wolff* te Berlijn. *Inschriften von den Inseln des Aegaeischen Meeres.* Van *A. Baumeister* te Athene. *Zwei Palimpseste in London.* van Dr. *Paul Bötticher* te Berlijn. *Die Μόσχοι*

und Moskowiter. van *Fr. Osann* te Giessen. Naar aanleiding van het werk van Wolánski die de *Μόσχοι* met de Moscoviten in verbinding brengt. *Zu Aratus.* van *M. Schmidt* te Oels. Bij vs. 572. is een regel uitgevallen. vs. 13. *ωρεύων*. 26. *ἔχουσιν*. 27. *ἁματροχόωντε*. 70. *σκαιοῖο*.

Philologus. IX. 3. *Studien zu einer Geschichte der griechischen Lehre vom Staat.* van *H. Henkel* te Magdeburg. I. *Die politische Litteratur der Griechen und der Römer bis zum byzantinischen Zeitalter.* A. *Die politischen Schriften der Philosophen.* B. *Ausserhalb der Philosophenschulen. Cato's carmen de Moribus ist in Versen geschrieben.* Zweiter Beweis. van *E. Kärcher* te Carlsruhe. In het vorige stuk had K. trachten te bewijzen dat dit trochaische tetrameters geweest zijn, hetgeen Böckh hem heeft toegestemd, ofschoon deze in de herstelling der drie fragmenten bij Gellius XI. 2 eenigzins van hem afwijkt. Thans wordt hetzelfde bewezen van de *lemmata*, die zich dan eens voor dan achter de *disticha* van Dionysius Cato bevinden. Van de 56 lemmata behoeven 42 volstrekt geene verandering en vormen het begin of einde van eenen tetrameter. Elf andere zijn midden uit een tetrameter genomen. Bij drie is het metrum onherkenbaar. Eindelijk worden proeven van herstel der gedeeltelijk bewaarde verzen geleverd. Een zeer belangrijk stuk. Fleckeisen gelooft bij Gellius sotadeen te zien en geene tetrameters. *Aristarch. Homerische Excurse.* van *M. Schmidt* te Oels. I. Augment. *Ueber die Vorrede des ältern Plinius.* van *L. v. Jan* te Schweinfurt. Naar aanleiding van zijne uitgave in Teubners verzameling. *Griechische Inschriften* van *K. Keil* te Pforta, o. a. herstelling van C. I. G. III. n. 3827, waarin hij vijf senarii erkend heeft; n. 6705 *ὑποψίᾳ*; herstelling van n. 2659, enz. *Inschrift von Aegosthena*, van F. W. S. Bij Welcker Kl. Schr. 3. 242: *ἐπινομίαν ἐπὶ δέκα ἔτη*. *Zu den Fragmenten der griechischen Historiker.* van *R. Stiehle* te Berlijn. I. De scriptores rerum Alexandri M. ed. *C. Müller.* II. Zu den fragmenten Hist. Graec. ed. Didot. Vol. IV. *Historisch philologische Studien.* van Dr. *Campe* te Greiffenberg. I. Der Krieg des Hiero wider die Mamertiner. Deze valt in 270. II. Die Anfänge des ersten punischen Krieges. Achtereenvolgens worden de verhalen besproken van Dio Cassius en Zonaras, van Diodorus en Polybius en iedere poging afgekeurd om die verhalen tot één geheel om te werken. *Ueber die Eintheilung des Geschichtswerks des Thucydides in einzelne Bücher.* van *Fr. Osann* te Giessen. Vroeger is Thucydides in dertien *historien* verdeeld geweest. *Zu Aristophanes Vögeln.* van *W. Tell* te Greiffenberg. vs. 728 *μάντεσι Μούσαις* = *μουσαμάντεσι*, even als Nub. 244 *δεινῇ φαγεῖν* = *φαγέδαινα*. *Zu Arat.* Fortsetsung. van *M. Schmidt* te Oels. 286, over de elisie van *αι* bij Aratus. 315 *ναύταις σπερχομένοις*; 1078 over het gebruik van het artikel, cet. *Zu Antiphon und Lysias.* van *P. R. Müller* te Jena. Antiph. 5. § 12 *ἤγεῖ* voor *εἶγε*. Lys. 20 § 25 *ἠνάγκαζον ὁπλιτεύειν*, *ὡπλίτευον*. Lys. 26 § 13 *οὐκ ἂν οἴεσθε — διακεῖσθαι — ἡγήσασθαι*. *Platonica.* Van *R. B. Hirschig* te Leiden. Meno 78 D: *Μεν. Οὐ δήπου, ὦ Σώκρατες. — Σω. Ἀλλὰ κακίαν; — Μεν. Πάντως δήπου. — Σω. Δεῖ ἄρα, ὡς ἔοικε, κτέ.* Alcib. I. 126 C. *ἐγγίγνηται πρὸς ἀλλήλους.* Phileb. 63 D: *μυρία ἡμῖν παρέχουσι.* Theag. 128 B: *προσποιοῦμαι δεινὸς εἶναι.* Phaedo 71 E: *ἀνταποδοῦναι.* 72 D: *ἀποθνήσκοι.* Soph. 262 D: *ἐπεφθεγξάμεθα* en *διὸ λέγειν τε καὶ* (*ὀνομάζειν* inser.). Lys. 207 B: *ᾤετό ἑ κατόψεσθαι.* Symp. 212 D: *κελεύοντός ἑ ἄγειν.* Protag. 318 C: *φῄς με βελτίω*: ten slotte eenige opmerkingen over *elisie* en *crasis. Epigraphisches*, cf. Philol. IX. p. 179. van *Fr. Osann* te Giessen. *Epi-*

metrum Varronianorum. van *T. Roeper* te Danzig. Na lezing van Lachmanns arbeid. *Horat. ep. ad Pison.* vs. 24—30. van *L. Spengel* te München. Tot verklaring. *Zu Horaz.* van *M. Crain* te Rostock. Verklaring van Sat. I. 10. 64 sqq. *Zu Ovid.* van Dr. *Muldener* te Göttingen. Mededeeling van eene levensbeschrijving van Ovidius en inleiding op de metamorphosen uit een Wolfenbuttelsch hs., in barbaarsch latijn. *Zu Sallust. Catil.* 51. von *L. Döderlein* te Erlangen. De woorden *Graeciae morem imitati* worden voor *Lex Porcia* gezet. *Epigraphica Graeca.* Cf. Philol. IX. p. 388 van *Fr. Osann* te Giessen. *Verzeichniss der Handschriften in der bibliothek sr. Maj. des Sultans.* van Dr. *Mordtmann. Monitum* van *B. ten Brink*, tegen het opstel van *A. Nauck*, Philol. IX. p. 369. *Zu Sophocles Oed. Col.* 523. van *K. Fr. Hermann:* *τούτων δ' αὐάγρετον οὐδέν* en vs. 511: *ἔραμαί τι πυθέσθαι.* *Varia* van *C. Volckmar* te Ilfeld. *Griechische Inschrift aus Smyrna.* van *F. W. Schneidewin.* Behandeling van eene inscriptie door Le Bas medegedeeld, Revue Archéologique 1855, 10. p. 577 8°. *Eudocia. Apollonius. S. Empiricus. Charito.* van *R. Hercher* te Rudolstadt. Eudoc. p. 14. *ἀπὸ τοῦ κεύθειν τοὺς Ἐρασάς.* S. Empir. p. 20. 2: *παρὰ τὸν Ἀσάπουν*, enz.

S. A. N.

Athenaeum Français. 3e année. n. 6. 11 Février 1854. (Vervolg van *Mnem.* III. 352). *Mélanges. Nouvelles Littéraires, Scientifiques et Artistiques.* p. 133. Excerpt van een' brief uit Rome over de opgravingen langs de Via Appia. Men heeft bij de opgravingen die aan beide zijden van den weg gedaan zijn, weinige graven gevonden met twee verdiepingen; het voornaamste is het *Casal Rotundo* dat, hoewel grooter, dezelfde verdeeling heeft als het graf van Caecilia Metella. Het is een rond gebouw op een' vierkanten grondmuur (soubassement) welks zijden 120 voeten lang zijn. De overblijfsels van beeldhouwkunst zijn onbelangrijk; de gevonden inscripties bevatten meest namen van personen uit den minderen stand. *Bulletin Bibliographique* p. 144 Ephemerides Isaaci Casauboni *cum praefatione et notis* edente J. Russell. Nisard heeft dit werk niet gekend. Uit de catalogi van de bibliotheek van Canterbury (1792 et 1802 door den Rev. H. G. Todd) en uit het *Repertorium Bibliographicum* (London 1819 was het bekend dat er een Latijnsch dagboek van Is. C. bestond. C. begon dit dagboek in het eerste jaar van zijn Professoraat te Montpellier 1597 op 38 jarigen leeftijd en vervolgde het tot elf dagen voor zijn dood (1 Julij 1614). Het gedeelte van 1604—1607 was reeds verloren bij het leven van Mer. Casaubonus. Van al den overigen tijd is het: *nulla dies sine linea.* Hij teekende allerlei huisselijke omstandigheden, gesprekken, zelfs hier en daar zijne uitgaven op, maar ook veel wetenschappelijks en men verzekert, dat Bentley menige belangrijke opmerking uit C.'s dagboek geput heeft. Meermalen gewaagt hij van de pogingen aangewend om hem het protestantisme te doen afzweren. Vgl. over ditzelfde werk, Diary of Casaubon, in de Quarterly Review van 1853. p. 462—500. *Mélanges, Nouvelles littéraires* etc. p. 151. *Découvertes Archéologiques en Egypte* naar aanleiding van een brief van Dr. Brugsch aan den heer Weisz te Berlijn. Volgens B. is uit de opgravingen van den tempel van Amenophis gebleken, dat de Egyptenaren hunne steenen monumenten geheel met metaal bekleedden. Weisz beweert dat de Egypt. kunst niet den minsten invloed gehad heeft op dien der Aziatische volken. H. bestrijdt zonder de quaestie te willen beslissen, eenige der door W. voor dit gevoelen aangebragte bewijzen.

S. H.R.